15e JAARGANG CURAÇAO DEN 11den JUNI 1898. No. 754

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 10 Juni.

De uittocht der vrijmetselarij uit Rome.

Met zeldzamen luister is door den Paus eenigen tijd geleden een pelgrimage ontvangen, die ook inderdaad zeldzaam mag worden genoemd. Verscheiden honderden Belgische werklieden zijn naar het middelpunt der Katholieke wereld gekomen, om den Paus te huldigen bij gelegenheid van het vijf-en-zeventigjarig herinneringsfeest van Leo's Eerste H. Communie.

Een groot gedeelte der bedevaartgangers zijn de gasten geweest van Z. H., hebben nachtverblijf gevonden in het Vaticaan en gebruikten daar ook den maaltijd, en na de plechtige audiëntie viel aan de werklieden de hooge eer te beurt, dat namens den Paus zilveren medailles gehecht werden aan de vaandels en banieren, die waren medegebracht.

In zijn antwoord op het huldeadres, dat door Mgr. Serclaes was voorgelezen, sprak Z. H. over de sociale quaestie en wees hij erop, dat wederzijds de belangen van patroons en werklieden moeten worden gediend, de rechten geëerbiedigd, en hij eindigde met een ernstige vermaning, om steeds zich te gedragen overeenkomstig de voorschriften van de bisschoppen.

Volgens gewoonte woonden de pelgrims den volgenden dag de H. Mis bij, welke door Z. H. werd opgedragen in de Sixtijnsche Kapel. De vanen en banieren prijkten hier, versierd met de pauselijke medaille. De Belgische werklieden-bedevaart heeft Rome verlaten in opgetogen en zeer dankbare stemming.

Dergelijke groote bewijzen van liefde aan den Paus als schier dagelijks door Katholieken van geheel de wereld, ook van Italië, worden gegeven, schijnen den grooten vijand der Kerk zachtkens aan tot wanhoop te brengen, zooals in een zeer belangwekkend artikel in de *Osservatore Romano* wordt aangetoond.

De vrijmetselarij is reeds herhaaldelijk van tactiek veranderd, zegt de schrijver; daarna heeft zij een ander opperhoofd gekozen, en thans gaat zij verhuizen. Te Rome, dat zij zich voorgenomen had te hervormen tot de hoofdstad van het heidendom als weleer, kan zij zich niet langer staande houden; zij is daar niet op haar gemak bij het zien van de glorie des Pausen, die haar ster alle dagen meer en meer doet verbleeken. Achter den koepel van St-Pieter ligt het paleis-Borghese in dikke schaduw. De moderne wandelende Jood—de cosmopolitische franc-maçonnerie—heeft in de Eeuwige Stad niet de plek gevonden, waar hij zijn hoofd kan nederleggen, geen rustplaats, waar hij het *Hic manebimus optime* zou kunnen uitspreken.

De uittocht uit Rome moet volgens de *Oss. Rom.* reeds zijn begonnen. De vrijmetselaren zijn bezig met hun geheele boeltje te trekken naar Milaan. Te Milaan concentreert zich tegenwoordig alle groote beweging van handel en nijverheid; daar is ook het middelpunt van de democratische radicale en de socialistische agitatie. Tevens is deze stad een der centra van de krachts-ontwikkeling der Katholieken. Daar wil nu de vrijmetselarij het nog eens beproeven, na in het met verraad en wapengeweld veroverde Rome te hebben ondervonden, dat de voorgespiegelde Eenheid niet maar zoo was in te voeren.

Met den uitocht van de vrijmetselarij gaat feitelijk—van moreel en van politiek standpunt bezien—tegelijk het Italiaansche gouvernement mede uit Rome. Het wachtwoord van de vrijmetselarij, waarnaar alle opvolgende Regeeringen te luisteren hadden, zal voortaan worden gegeven niet meer in de oude stad van St-Petrus, maar in de oude stad van St-Ambrosius. Van Turijn verhuisde de vrijmetselarij naar Florence, in 1870 trok zij van Florence in triomf naar Rome, om de wereld te regeeren. Rome moet zij verlaten omdat de hoofdstad der wereld de hoofdstad is der Christenheid.

Het doel gemist hebbende, bij de groote dwaling om te gaan naar Rome, om het *caput mundi* te willen maken tot het *caput Italiae*, ziet zij zich gedrongen, zoo spoedig mogelijk te vluchten, zal zij niet ook het leven verliezen. Zij gaat naar Milaan, vermoedelijk toch ook wel voorziende, dat de stad, die thans het eerste verkeerspunt is van handel en industrie en zich ontwikkelt tot een centrum van politieke beweging, de politieke hoofdstad in Italië niet wordt zoo lang niet Rome, door de medehulp der vrije steden, van de Lombardische vooral, zal zijn hersteld als het Rome van den Paus, zoo lang niet de Kerk de ware politieke onafhankelijkheid en ware nationale Eenheid van Italië zal vestigen en zegenen.

De verwijdering uit Rome is een ontzaglijke achteruitgang, en men kan veilig voorspellen, dat de wandelende Jood ook zelfs te Milaan niet rustig zich zal kunnen nederzetten, want waar de vrijmetselarij in Italië ook komt, overal vindt zij den machtigen pauselijken invloed op godsdienst, politiek en nationaliteits-begrip. Het is inderdaad niet te verwonderen, dat de politiek der vrijmetselarij op een *échec* is uitgeloopen, dat namelijk de bevolking steeds minder weten wil van zulke leiding, nu zij gewaar wordt, dat het Land erdoor gebracht wordt, onfeilbaar, zeker, tot den ondergang.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 4 dezer maand, No. 317 is ter vervulling van de vacature, ontstaan door het ontslag van den Heer M. F. ARENDS, benoemd tot plaatsvervangend Kantonrechter op Aruba de Heer CAREL PIETER ZEPPENFELDT.

* * *

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 4 dezer maand, No. 320 is het aan den Heer J. A. P. THIELEN, klerk op Aruba, verleend binnenlandsch verlof, verlengd met 14 dagen.

* * *

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 4 dezer maand, No. 322, is het aan den Heer R. L. HASSELL, onderwijzer op Saba, verleend binnenlandsch verlof, tot verder herstel van gezondheid, met twee maanden verlengd.

* * *

FEUILLETON.

UN GENERAL.

Fin.

Tabata reina un silencio misterioso den egército; hende tabata mira solamente frentanan geplooi, bistanan dirigí na suela, ma caranan serio. Masjar poco cos nan tabata papia i es poco mes na boz abao.

Diez dos ora a tene *appèl*. Es ora ai Suwarow a jega riba su cabai na uniforma ma é sol. E tabata mordé su lip loké é tin coestumber di haci si é ta exitá. El a larga oficialnan bini huntoe cerca djé i e dici coe nan di es manera aki:

"Sin duda, boso toer sabi senjores, koe obstinacion di un di boso a obliga mi na severidad di mas grandi. Coe gustoe lo mi a doena es desgraciado pordon, si mi tabata por; ma mi a hura pa mi honor i pa bida di imperatriz di larga fusilé. Lo mi por manda di mehor oficial den boso pa cumpli coe mi orden, ma mi kier mira si mi oficialnan lo mata mehor un hoben koe di mira nan gefe sin honor!"

El a stop i parcé é tabata spera un respondi. Como nan toer a keda ketoe, el a sigi: "Ningun di senjornan comandant kier pidi honor di es checucion pa su regiment?"

Silencio profundo. Es comandantnan a keda mira tristoe nan dilanti. Un a sali dilanti. Tabata Wasil Pavlowitsch amigoe di mas intimo di es oficial desgraciado.

"Pues a bó?" es general dici.

"Na bo orden excelencia, ma mi ta pidi bo permision di por bisjita e preso i tambe di por manda su morto un bez despues di checucion pa su familia."

"Concedido!" es general a respondé." For di awe bo ta capitan. Ora bo bolbé, bo por bin toema bo despacho di capitan!"

Coe es palabranan ai el a drai su cabai i el a bai sin saluda egército. Es oficialnan també a bai sin papia ni un palabra. Ningun hende kier a papia un palabra coe Wasil Pavlowitsch, ningun hende a felicité den su rango nobo, solamente é tabata contra coe caranan koe tabata moenstré desprecio.

Ma é no tabata haci caso di esai. El a bisjita Leon den su prison i el a scohé nuebe di mehor tiradornan.

"Soldatnan," é dici, "boso scopet ta na orden?"

"Si!" tabata nan respondi.

"Trecénan anto den mi tent, mi mes lo ristra nan. Ta mi mehor amigoe, esun koe boso ta bai mata."

Es soldatnan a trecé nan scopet den tent di es capitan nobo i nan a bai. Pavlowitsch a cohé nan un bez na manoe, el a ristra nan perfectamente i el a carga nan asina cuidadosamente posibel. Despues el a jama su oppasser i el a encargé di no larga ningun hende jega cerca es scopetnan. Awor el a corré bai na un pueblo di mas acerca, el a encarga un wagen, el a coempra un caha di morto i un panja pretoe grandi.

Su manecé pa tres ora, troepanan a forma un carré, ma coe un banda abrí. Solamente un fuerte disciplina por a someté es oficialnan di cometé cualkier acto di rebeldia.

Entre tanto es oficialnan no a larga di haci nada, koe por a salba es desgraciado. Dos bez nan toer a bai cerca Suwarow i pidié *gracia* of alomenos di diferi es checucion.

Di promer bez es general a nenga nan coe algun palabra; pa di dos bez é no a doena nan honor di ricibi nan.

Di aleeuw caba nan tabata tendé zona ketoe di tamboer.

Poco-poco nan a jega cerca.

Soldatnan a presenta nan scopet.

Cara riba Leon Nikolajewitsch tabata camna meimei di subtenientenan di su regimiento, koe tabata forma su escolta. Soldatnan tabata mira stijf nan dilanti; cabez di nan sabla tabata mará coe rouwband.

Es condenado a jama su amigoenan *adios* coe palabra amistosa. Na es banda abrí di carré nan a keda pará.

Leon Nikolajewitsch a sali padilanti, el a braza e sacerdote i el a zoentji e crucificado.

Es peleton di checucion a marcha bai adilanti.

Es scopetnan tabata sagudí den mân di es soldatnan, koe a bira bieuw den sirbisji, Wasil Pavlowitsch a draai mira koe di aleuw é por mira un lensoe blanco ta boela, ma ningun senjal, koe tabata anuncia pordon hende por a mira.

El a hiza su spada na laria. Nuebe scopet su loop tabata dirigí riba pechoe di es condenado. Es spada a baha. Nuebe tiro a zona.

Sin doena ningun boroto, Leon a cai. Pavlowitsch a corré bai cerca es morto i el a tira es panja pretoe riba djé.

Toer cos a para. Es soldatnan a haci egercicionan necesario na es momento ai coe nan scopet i nan a bai.

Ora koe último soldat a desaparecé, Wasil a jama e cochero di es wagen koe el a encargá, koe tabata para na un distancia poco aleuw. Nan dos a saca e caha for di es wagen, nan a lora Leon den es panja pretoe, ponéle den es caha i bolbe poné e caha den es wagen. E cochero a subi es wagen i nan a corré bai.

* * *

Su manecé un otro sjers a jega, oenda es soldatnan ta campá. Den es sjers tabata sinta Nicolai Wassyelewitsch, tata di es desgraciado koe, sin sabi kiko a socedé a bin bisita su jioe. Es noble bieuw ai no kier a keré su wowo, ora riba su pregunta un oficial koe no tabata conocéle, a conté suerte di su jioe sin ningun rodeo.

Coe rabia, benganza i dolor den su coerazon es bieuw Wassyelewitsch a bai cerca Suwarow. "Es general no ta ricibi bisjita!" es noble dici ora el a sali for di tent i koe el a bai na su sjers, "awor Iwan liger na Petersburgo!"

* * *

Ocho dia despues.

Suwarow tabata keier inkieto bai bini den un di cuartonan di su palacio. Un carta laconica di Imperatriz a jamé na palacio. El a sospecho ki un tempestad ta cologa riba su cabez.

Un criar a bin bisé coe Wasil Pavlowitsch ta na porta.

"Mi a bin pidi su Excelencia é fabor di por companja su Ex. bai cerca su

Bij Gouvernements-beschikking, d.d. 9 dezer maand, **No.** 333 zijn aan den Heer P. Baiz Lavastida, thans in de plaats van den Heer D. B. Castillo, werkzaam op de Openbare Meisjesschool, de lessen van den met verlof afwezigen vakonderwijzer J. M. Nouel, op de Openbare Jongensschool opgedragen.

Kerkelijke berichten.

Nadere berichten melden ons, dat de Eerwaarde Paters en Broeders, bestemd voor de Curaçaosche Missie en voor het *Groot-Seminarie* te Scherpenheuvel, den 15den dezer met de *Prins Willem II.* van den *K. W. I. M.* uit Amsterdam zullen vertrekken. Waarschijnlijk vergezelt hen ook een Eerwaarde Frater van de Congregatie te Tilburg, die aan het Colegio Sto. Tomas zal worden werkzaam gesteld. Eveneens vertrekken den 15den Juli per *Prins Willem II* van den *K. W. I. M.* nog twee Paters Dominicanen uit Holland met bestemming naar Curaçao.

***

Binnenkort vertrekt naar Holland de WelEerwaarde Pater L. Suermondt, Pastoor te St. Martin, N. G. ZEerw. kwam hier in Mei 18.., verbleef slechts korten tijd op ons eiland en werd in Augustus van dat jaar kapelaan te St. Martin. Bij den dood van den WelEerw. Pater Onderwater in October 18.. volgde hij dezen als pastoor te St. Martin op. Thans echter dwingt hem zijn wankelende gezondheid voor een tijd zijn priesterlijken arbeid te onderbreken en genezing te gaan zoeken in het moederland.

Havennieuws.

Verleden week Zaterdag zijn een zevental matrozen van Hr. Ms. *Alkmaar* verklaard lijdende te zijn aan gele koorts. Dientengevolge verlieten Zaterdag in den namiddag de beide oorlogsschepen *Friesland* en *Alkmaar* de haven. De *Alkmaar* begaf zich naar de Caracas-baai, waar de geheele bemanning in het quarantaine-etablissement is gehuisvest, terwijl de *Friesland* zee koos. De aangetasten werden ter verpleging opgenomen in het vroegere militaire hospitaal en drie van hen bezweken reeds. In het quarantaine-gebouw hebben zich nog vijf gevallen onder de bemanning van de *Alkmaar* hebben voorgedaan. Naar men zegt, heeft ook de *Friesland* gisterenmorgen een zieken matroos aan wal gezet om in het militaire hospitaal te worden opgenomen.

***

Wegens de gevallen van gele koorts kwamen Zondag de Fransche boot *Alexandre Brizio,* komende van Europa, en de Italiaansche boot *Centro America*, komende van Colombia, onze haven niet binnen. Na de passagiers en de brievenmails door bemiddeling der loodsboot aan wal gezet te hebben, vervolgde de *Alexandre Brizio* haar reis naar Colombia en de *Centro America* ging naar Europa.

***

Zondag in den voormiddag verscheen komende van La Guaira voor de haven de *Aurora*, die gewoonlijk vaart tusschen Curaçao en Coro. De *Aurora* werd naar Maracaibo gesleept door het Venezolaansch oorlogsschip *Libertador* en had evenals het oorlogsschip soldaten aan boord, die tegen de opstandelingen in den staat Zulia moeten optrekken. Daar de *Aurora* onder Venezolaansche vlag vaart, werd dit schip, toen het met een lading van Cumarebo te La Guaira aankwam, door het Venezolaansche gouvernement gedwongen zijn reis te onderbreken en zich beschikbaar te stellen tot het vervoeren der regeeringstroepen.

***

Maandagmorgen kwam het gouvernements-vaartuig *Gouverneur Van Heerdt* hier van Bonaire aan met vier personen, die moesten terechtstaan wegens diefstal van klein vee te *Slagbaai.*

***

Maandag kwam de *Clemencia* uit de Caracas-baai de haven binnen na aan de quarantaine-bepalingen voldaan te hebben.

***

Dinsdag in den namiddag strandde de *Mascotte*, waarvan de Heer F. Rollandus eigenaar is, op *Hala Canoa* te Pietermaai. Het schip werd aan stukken geslagen, doch de bemanning wist zich bijtijds te redden.

***

De *Gouverneur van den Brandhof* vertrekt Woensdag den 15n. dezer naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba. De mails worden op den vertrekdag des namiddags om 2 uur gesloten.

***

Gedurende de vijandelijkheden tusschen Spanje en Amerika zal de *Maracaibo* van de *Red D Line*, varende onder Amerikaansche vlag, geen dienst meer doen tusschen Curaçao en Maracaibo. In haar plaats komt de *Salamanca*, varende onder Engelsche vlag, die voor dezen dienst door de *Red D Line* is afgehuurd.

Verleden week Zaterdag is het Engelsche stoomschip *Laughton*, gecharterd door de *Red D Line*, van New York vertrokken en kan dus spoedig hier verwacht worden. De *Salamanca* verliet New York laatstleden Dinsdag.

***

Toen eenigen tijd geleden het Engelsche stoomschip *Restornel* met een lading steenkolen wegens een defect aan de machine hier binnenviel, deelden wij het vermoeden van sommigen mede als zou de lading bestemd zijn geweest voor het Spaansche eskader, dat onze haven aandeed. Het is gebleken, dat dit vermoeden waarheid was. De *Restornel* is niet zooals het heette naar La Guaira gestoomd, maar naar de wateren van Cuba, waar het door een Amerikaansch oorlogsschip werd prijsgemaakt en opgebracht naar Key-West. Daar werd de lading gelost, waarna de *Restornel* de reis kon doorzetten.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Piet Albert, Pasqual Albanesa, Maria Dominguez Blanco, Carolina L. Broos, B. M. A. Correa, Bernardin Cruz, Delvalle & Correa, Herman C. Henriquez, & Co., Rodolfo Hernandez, Jacob Jacó, Zoila Juliet, Eliza Michel, Arzeli Pinedo, Ana Penso, Leticia de Castro Rada, Graziella Vargas.

Aangeteekende stukken: J. M. T. Boomgaart, Elaiza Filapres.

Niet voor verzending vatbaar een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan C. H. R. Raven, Colon.

Onderwijs.

Om te voorzien in de vacature ontstaan door het overlijden van den Heer C. A. Zeppenfeldt, is tot hoofd van de openbare armenschool te Pietermaai aangesteld de Heer J. B. Prince, tot dusverre werkzaam aan de openbare armenschool te Otrabanda.

***

De Heer C. Leon alhier is door den President van Venezuela begiftigd met *La Medalla de Honor de la Instrucción Pública.*

Leger.

Dinsdag vertrok van hier naar Paramaribo met de *Prins Willem III* van den *K. W. I. M.* de Weledel Gestrenge Heer P. F. W. Van Romondt, 2e Luitenant der Infanterie, gedetacheerd van het Nederlandsche leger bij de landmacht in West-Indië. De Heer Van Romondt is voor den nog overigen tijd van zijn detacheering overgeplaatst naar Suriname.

***

Men zegt, dat de korporaal en de soldaat, die sinds eenigen tijd hier vermist worden, van hun garnizoen gedeserteerd zijn en zich te Mayaguez zouden bevinden.

Ongelukken.

Zondagmorgen werd Dr. L., die te Plantersrust woont, voor een zieke in de stad geroepen en om spoediger de stad te bereiken, maakte de dokter gebruik van zijn velocipède. Op den weg versperde een individu met opzet Dr. L. den doorgang. Denkende, dat de onverlaat wel uit den weg zou gaan, wat hij echter niet deed, reed Dr. L. door met het droevig gevolg, dat de dokter bij het aanrijden van den onbeschaamde met zijn rijwiel omsloeg en zijn knie ernstig werd gekneusd. Dr. L. zal nu eenigen tijd zijn praktijk niet kunnen waarnemen.

Electrisch licht.

Deze week is men begonnen de palen te plaatsen voor de kleine gloeilampjes, die de groote electrische lichten zullen vervangen. Deze laatsten toch zijn, wat het aantal betreft, onvoldoende gebleken voor de verlichting der straten en pleinen. In de plaats van elk groot licht zullen nu zeven gloeilampjes komen, te verdeelen over de ruimte, die de groote lampen verlichten moesten.

Curaçao op postkaarten.

De Heeren Soublette & Zoon, de gunstig bekende photografen op ons eiland, hebben postkaarten in den handel gebracht, op welker achterzijde men verschillende stadsgezichten van Curaçao aantreft. Men kent de photo's, allen uitmuntende door scherpte van opname en fijnheid van afwerking, die door genoemde Heeren zijn gemaakt en aan allen die hier korteren of langeren tijd doorbrachten, een aangename herinnering zijn aan hun verblijf te Curaçao. Deze photographieën nu zijn gelitographeerd en wel zoo fijn en zoo duidelijk, dat men de kleinste bijzonderheden van hetgeen die plaatjes voorstellen goed kan onderscheiden. En dit blijft zelfs nog het geval bij die voorstellingen, waarbij uit haar aard iets aan de duidelijkheid kan worden opgeofferd, zooals *Curaçao in vogelvlucht, De haven van Curaçao.* Men beschouwe slechts aandachtig onder anderen op het eerste: *De Waterkant van Willem-*

Magestad Imperatriz.

"Esai no por socedé!" Suwarow a respondé.

"Mi kier doena testimonio noema, koe Leon a reconocé su castigo pa hustoe, i koe el a para riba, pé moeri."

Es general a pensa poco. Den toer caso esaki ta un disculpa, koe ta mehor koe sin tin ningun.

"Ta bon!" é dici, bam coe mi!"

Apena el a caba di papia, koe un cria a bisé coe sjers ta prepará caba.

Ora di audiencia a jega; nan ta para dilanti imperatriz. Catarina tabata bistir hinteramente na pretoe. E tabata strea di San Andres bistir, i é ta bisti es strea ai solamente ora é ta bai haci un cos muy importante. Es noble Nicolai Wassyelewitsch tabata para un banda di djé.

Suwarow tabatin su uniforme di gala i é tabatin també toer su medalinan riba su pechoe.

Imperatriz tabata miré coe un cara serio.

"Ta berdad koe solamente pa un rabia bo a larga fusila jioe di es homber aki sin sentencia, sin nada?"

„Ta berdad," el a respondé, aunké ne pa rabia."

„Pakiko anto?"

„Pasobra tabata parcé mi necesario poné un egemplo, i pasobra—"

„I si mi poné bo també pa un egemplo," imperatriz tabata interrumpié, "di manda bo Siberia?" Imperatriz su frenta a cohé plooi i su wowonan tabata boela candela.

Suwarow tabata sinti koe el a coeminza bira bleek.

El tabata hala rosea grandi, é kier a papia, é kier a defendéle, ma solamente un palabra é por a papia: Magestad!"

Catarina a sigi awor poco mas moderado: "Bo ta keré koe pasobra bo a coempli coe bo obligacion i coe bo a someté es rebelde Pugatscheff, bo por mata mi súbditonan sin bo haja castigo? Bo a salba mi e dia di un gran peligro, ma na cabez di mi troepa, i bo mérito no ta nada mas coe cumplimentoe di bo deber i bo honor di general! Bo ta keré bo tin coe derechi di caba coe nan, koe ta para bao di bo? Rusia no tin necesidad di homber? Kende a bisa bo koe es un koe bo a larga mata lo no ta mes fiel sirbidor na mi i mi sucesornan i un soldat coe mes conocementoe i balente manera bo? si bo kier a doena un egemplo, pakiko es di mas temible? Bo no por a haja otro salida?"

"Coe permision di bo gloriosa magestad, esai també a socede." Coe es palabranan ai Wassil Pavlowitsch a sali for di tras di es general i el a cai na rodia dilanti imperatriz. Muda di spantoe Catarina a hala un paso atras i é tabata mira es balente oficial di ariba te abao.

Pavlowitsch a probecha di es spantoe ai pa é sigi papia: „Su excelencia a jama mi ta mas ó menos un seman cerca djé i dici coe mi: Wassil Pavilowitsch, bo ta un hoben di conocementoe. Mi a hura pa bida di Imperatriz i pa mi honor di larga fusila Leon Nicolaiewitsch: mi no por kibra mi palabra, bo ta comprendé? Si? Bai anto i larga fusila Leon! Mi tabata sabi kiko mi mester a haci; Leon mester tabata fusilá, no tin otro cuestion, ma bala no mester cohé. Mi a bai anto i mi a saca balanan for di es scopetnan; despues mi a larga tira riba condenado; Leon ta frescoe i salud, egército di su magestad a resisti es prueba ai glorioso i pa esai segun mi ta spera su magestad lo consenti coe gusto den matrimonio di es jioe adoptiva di su exelencia coe Leon Nikolewitsch! Mi a trecé nan toer dos aki!" coe es palabranan ai el a lamanta i el a bai na porta.

Imperatriz a spanta koe é no por a papia, Suwarow tabata henteramente tolondrá. Nikolai Wassyelewitsch a bira soerdoe. Nan tres a keda ta mira otro sin papia un palabra i promé koe nan por a coeminza papia, Wassil a trecé caba Sophia Petrowna i Leon padén.

Es dos hobennan a hinca rodia pa imperatriz.

„Nikolai," imperatriz dici por fin, es aki ta bo jioe?"

Lagrima di legria tabata corré na cara di es noble bieuw, ora el a mira es koe é tabata keré morto den toer forza di su bida su dilanti.

„Si, Magestad, té mes, té mes!" el a respondé coe un stem casi hogá, ma e no kier a risca braza su jioe dilanti imperatriz.

„Ta parcé, koe bo tin soldat masjar fiel, Alexandro Wasiljewitsch?" imperatriz dici:

"Mi ta gradici Dios pa esai!" Suwarow a respondé trankil, ma ainda manera na sonjo.

"Pues es dos hobennan aki ta stima otro?" Catarina tabata puntra," mi ta doena mi consentimiento, den termino di un ora nan lo ta uni pa manoe di matrimonio."

"Manera su magestad kier."

" I es hoben inteligente aki, bo mester hacié bo adjudant!"

"Esai lo é bira, magestad."

"Mi no por largé pa bo, é ta bini den mi garde como gefe di cosaconan. Lo mi mes percura pa gastoenan koe lo é tin.

Lo bo doené un sueldo di mil roebels toer anja."

"Mi ta na bo orden, Majestad!" Suwarow a respondé,

"Ta bon! boso bai!"

Nan a sali for di es cuarto despues koe nan a zoentji manoe di imperatriz.

"Alexander Wasiljewitsch," Catarina dici, ora toer es otro nan a bai, "atrobé es caso aki ta moestra koe ainda bo no a vencé bo mal genio enteramente. Tin un tempoe pisá ta bini di frontera di Polonia; ta mira su relampagonan caba! Pronto lo bo mester marcha aja!

Pues, mi ta conta riba bo fieldad, riba bo talento i no menos riba bo gloria como general."

———o———

stad en op het laatste: *De aanlegplaats der Red D Line met omgeving.*

Dat de Heeren SOUBLETTE & ZOON succès zullen hebben met hunne nieuwe uitgave, lijdt geen twijfel en wij wenschen hun dat ook van harte toe, daar zij door deze litographieën onze stad, zonder twijfel de schoonste in de Antillen, in den vreemde meer en meer doen kennen en daardoor het voordeel, voor een plaats uit het vreemdelingenverkeer voortspruitende, zullen bevorderen. Niemand onzer zal nu langer nalaten familieleden, vrienden en kennissen in Europa te vergasten op een gedachtenis aan de schoone plaats onzer inwoning in het verre Westen, nu wij op zoo'n gemakkelijke en goedkoope wijze daartoe worden in staat gesteld.

Oorlogsberichten.

Het Oostenrijksche *Fremdenblatt* meent, dat de moed door Spanje te Manila betoond, het recht geeft te rekenen op de tusschenkomst der groote mogendheden, welke bijna onvermijdelijk is. Volgens de *Neue Freie Presse* wordt in staatkundige kringen die tusschenkomst wenschelijk geacht.

In diplomatieke kringen heet het, dat Frankrijks levendige wensch naar een spoedige tusschenkomst van de groote mogendheden in den strijd tusschen Spanje en de Vereenigde Staten zou zijn afgestuit op de weigering van Rusland. Rusland vindt het oogenblik tot de tusschenkomst niet gekomen, en heeft niet, als Frankrijk (waar de Spaansche papieren in particulier bezit op twee en een half milliard worden geschat) groot belang bij den gang der zaken in Spanje.

Omtrent de troebelen te Madrid schijnen de berichten sterk overdreven geweest te zijn. De *Herald*, die, zoodra de staat van beleg in de hoofdstad was afgekondigd, van straatgevechten en oproer sprak, schrijft nu doodkalm, verscholen tusschen andere: "De geruchten over den toestand te Madrid, die hier gisteren geloof vonden, schijnen van grond ontbloot, behalve wat de onlusten te Gijon, Caceres en Talavera betreft." Niettemin zijn er ongeregeldheden in tal van plaatsen, vooral in de buurt der oostelijke en zuidelijke kuststeden. Maar, hoewel het gevaar daarvan niet mag onderschat worden, van politieken aard zijn die onlusten niet.

De opgewondenheid, die vóór het uitbreken van den oorlog en de eerste dagen daarna in de Vereenigde Staten heerschte, is al heel wat bedaard. Ook zijn de Yankees niet langer van meening, dat de verovering van Cuba niet meer dan een uitstapje is en dat de heele oorlog in een veertien dagen beslist zal zijn.

Is het volk, nu het den ernst der dingen eenigermate gaat begrijpen, tot wat meer kalmte gekomen, aan het departement van Oorlog te Washington moet de grootste verwarring heerschen. Men zegt, dat de militaire autoriteiten telkens overhoop liggen en allerlei tegenstrijdige bevelen geven. De legercommandant Miles moet niet overweg kunnen met Schofield, die door Mac Kinley aangesteld is tot vertrouwelijk adviseur voor militaire zaken, hetgeen Miles en de minister van Oorlog, Alger, afkeuren.

Algemeene ontevredenheid wekt het dralen met de oorlogstoebereidselen. Het wordt nu de vraag, hoeveel weken er zullen verloopen, alvorens het Amerikaansche leger strijdvaardig is. Bovendien blijkt nu, hoe groot het gebrek is aan moderne vuurwapenen, zoodat de meeste opgeroepenen met ouderwetsche geweren geoefend moeten worden. Intusschen rijzen allerwegen in Amerika de prijzen der levensmiddelen zeer sterk. De Amerikaansche handelslieden maken dus goede zaken,—uit louter vaderlandsliefde!?

Te Madrid wordt beweerd, dat de Amerikanen met groote wreedheid op de Philippijnen zijn opgetreden. Een voornaam persoon, die in zeer nauwe betrekking staat tot de Amerikaansche regeering, heeft zelf den correspondent der *New-York Herald* verzekerd, dat het bombardeeren van Cavite, een stad bestaande uit houten gebouwen, op de wijze zooals door de Amerikanen is gedaan, een daad is, welke alleen van wilden kan worden verwacht.

Als zulk een meening ingang vindt, zal daardoor de haat tegen de Vereenigde Staten nog meer worden aangewakkerd; die haat bestaat nu eenmaal, dat kan niet ontkend worden: zij bestaat zelfs in hooge mate. Het Spaansche volk is trotsch op de waarde zijner zeelieden; diep wordt betreurd het verlies van zooveel dappere mannen. Men heeft allen eerbied voor den moed van admiraal Montejo, maar neemt het hem toch eenigszins kwalijk dat hij zulk een verwoed gevecht heeft aangegaan met den vijand, die zooveel sterker was dan hij.

Een Spanjaard gebruikte tegenover den correspondent de volgende uitdrukking: "Er ligt niet de minste verdienste in voor een machine om een man te overrijden." Deze opmerking teekent volkomen de gevoelens van het volk. Spanje is de man, Amerika de locomotief en in den tegenwoordigen toestand heeft het geen beteekenis den man te vertellen, dat het verstandiger zou zijn voor de machine uit den weg te gaan.

Van Cuba bracht de telegraaf ons het bericht, dat Santiago de Cuba gebombardeerd is en de telegraphische verbinding door de Amerikanen is verbroken. Wat het bombardement, waaraan zeventien Amerikaansche oorlogschepen deelnamen, heeft uitgewerkt, is nog niet bekend. De *Marrimac*, een Amerikaansch kolenschip van 4000 ton, werd door de Spanjaarden prijsgemaakt.

NEDERLAND.

De Koninginnen.

H. M. de Koningin ontving van de Koningin van Engeland de Victoria en Albertorde.

De koninkiijke orde van Victoria en Albert, waarin H. M. de Koningin opgenomen is, is in 1862 ingesteld. De orde wordt alleen aan vrouwen verleend. Koningin Victoria is souverein der orde, die uit vier klassen bestaat. In de eerste klasse zijn alleen opgenomen regeerende vorstinnen en princessen, verwant aan het Engelsche koningshuis; in de tweede klasse, princessen van koninklijken bloede; in de derde vrouwen uit den hoogen Engelschen adel; in de vierde klasse meest vrouwen uit hoogeren en lageren Engelschen adel.

***

In *Le Journal* — hetzelfde blad, waaraan François Coppée wekelijks zijn bijdragen zendt — heeft Franc-Nohain naar aanleiding van het bezoek der Koninginnen te Parijs een alleraardigst fabeltje gedicht, getiteld: *De onschuldige dienstbode.*

Bij het ontbijt — aldus het fabeltje — komt het meisje bedeesd binnen met de boodschap aan haar mevrouw, dat de kaasstolp gebroken is.

Een klein standje, maar men let er verder niet op.

Maar even vóór het diner komt het dienstmeisje ontsteld de kamer inloopen en zegt: Mevrouw, de stolp is *weer* gebroken!"

Dat is wel wat sterk volgens mevrouw, die ditmaal het meisje met meer gestrengheid haar lompheid onder de oogen brengt.

't Meisje af. Maar bij het dessert komt er in 't geheel geen kaas.

Justine wordt geroepen en naar de reden gevraagd.

"....W....weer gebroken, mevrouw!"

Enfin, nu volgt een scène, die hiermee eindigt, dat Justine smadelijk haar congé krijgt.

Maar 't komt zoover niet, want en nu laten wij de laatste verzen in 't Fransch volgen:

Or, sur la table, le fromage,
C'était un fromage de Hollande,
Dit tout a coup: — Je demande,
Je demande la parole pour un fait personnel.
— Lequel?
Dit la maitresse de la maison, un peu surprise.
— Voici: Il ne faut pas que cette enfant pâtisse
De fautes qu'elle n'a point commises;
La chasser est une injustice,
Car les trois cloches, oh bien! c'est moi,
Qui les ai cassées toutes trois!
Quand j'étais seul à la cuisine,
Je sautais, je sautais en l'air.
En frappant ma cloche de verre:
Car je voulais, on le devine,
Et personne, bien sûr, ne m'en fera reproche,
Je voulais que tintât la cloche
Pour fêter la venue de la reine Wilhelmine."

Koninklijke West-Indische Maildienst.

De jaarvergadering werd 16 Mei ll. gehouden. Aan het verslag over 1897 daar uitgebracht, ontleenen wij het volgende:

De uitkomsten van onze onderneming waren over het afgeloopen jaar niet zoo gunstig als in het boekjaar 1896. De toestand in Venezuela en in Haiti, in het vorig jaar toch al niet rooskleurig, werden door de lage koffieprijzen er niet beter op en onze onderneming ondervond daarvan den terugslag.

De 19 uit- en thuisreizen gaven over 1897 een batig saldo van *f.* 329.826. Waarvan moet worden afgetrokken het nadeelig saldo der interest-rekening met afschrijvingen ten bedrage van *f.* 203,819 en waarbij komt het saldo van Ao. Po. *f.* 1032, makende totaal *f.* 127,039.

Waarvan wij u voorstellen 6½ pCt. op de aandeelen uit te keeren.

Onze vloot werd vermeerderd met de *Prins Willem V*, die ons in Augustus door de Nederlandsche Scheepsbouw-Maatschappij werd geleverd en welk schip uitmuntend voldoet.

Met 1 Sept. hebben wij den drie-wekelijkschen dienst tot een tweemaal 's maands uitgebreid; ten gevolge daarvan kwam ons stoomschip *Oranje Nassau* ook weder in dienst.

In het afgeloopen jaar vervoerden wij twee zendingen elk van 94 Javaansche emigranten, naar Suriname bestemd, die door de Stoomvaart-Maatschappij *Nederland* van Java naar Amsterdam waren gebracht. De emigranten kwamen in uitstekend goeden staat aan, zoodat mag verwacht worden, dat meerdere zendingen zullen volgen. In 1897 werden volbracht: 19 uitreizen en 19 thuisreizen.

BUITENLAND.

Rome.—In de Vereenigde Staten is wederom eene toename van bekeeringen te bespeuren, vooral na de missiën, gegeven door de paters Paulisten. Onder de leden uit hoogere kringen, die het Katholieke geloof omhelsd hebben, telt men den heer Oakley-Hall, voorheen Presbyteriaan, oud-burgemeester van New-York, en zijn echtgenoote, van de Episcopaalsche kerk; den rev. Georges M. P. Browns, eertijds predikant in de Methodist-Episcopaalsche kerk, aan welke zijne familie vele bedienaren gegeven had: een der voorouders van Browns was zelfs leerling van Wesley, stichter van het Methodisme. Bij deze bekeeringen zijn nog te voegen die van de dames Elisabeth Gurney en Emma Arnold die tot nog toe ijverige aanhangsters waren van de Episcopaalsche kerk. Het meest verblijdend is echter de bekeering te New-York van den heer Frederic Smyth, rechter in het opperste gerechtshof der Vereenigde Staten.

Belgie.—De bekende katholieke letterkundige en journalist baron Prosper de Haulleville is op 68jarigen leeftijd te Brussel plotseling overleden. Hij werd geboren te Luxemburg in 1830, haalde het diploma van meester in de rechten en werd in 1856 benoemd tot hoogleeraar in 't natuurrecht te Gent. Door het liberale ministerie afgezet, werd hij hoofdredacteur van den *Universel* en kwam later aan het *Journal de Bruxelles.* Zijn laatste levensdagen bracht hij door als conservator der musea in het Parc du Cinquantenaire te Brussel.

Zijn geliefkoosde stelling was, dat een Katholiek op elk gebied in 't eerste gelid moet staan; zich door een ongeloovige in de schaduw laten stellen en vóór zijn, achtte hij verraad jegens de wijding bij het Doopsel ontvangen. Scherp, maar niet onjuist gezegd. De beginselen, welke de Katholieken hebben te verdedigen, verbieden hun op den achtergrond te blijven. Zij mogen zich niet afzonderen in een hoekje, om daar den loop der gebeurtenissen af te wachten, maar moeten trachten zooveel mogelijk leiding te geven aan de openbare zaak. En toch, velen worden nog beheerscht door een zeker gebrek aan moed, of liever door overmaat van bescheidenheid. Zij koesteren een sterk wantrouwen tegen de hedendaagsche Maatschappij en hare instellingen en achten alles wat modern is, uit den booze. Kan het dan verwondering wekken, dat zij zich niet plaatsen in 't eerste gelid, dat zij niets beters meenen te kunnen doen, dan in stilte protesteeren en klagen over vervlogen tijden?

Maar met zulk een houding wordt de goede zaak niet gediend. Tegenover de actie der principieele tegenstanders mogen de Katholieken de handen niet in den schoot leggen. Juist daarom is het voorbeeld van mannen als De Haulleville zoo navolgenswaardig. En door te trachten de bestaande instellingen te doordringen van onze ideeën en de Maatschappij te verzoenen met de Kerk, die staat voor *alle* tijden, zullen allen ook handelen in den geest van onzen roemvol regeerenden Opperherder Leo XIII.

ADVERTENTIEN.